

Παράκληση για συγγνώμη

Κύριε!

Γείτονα!

Άνοιξε γείτονα!

Αν τυχόν και παραπονέθηκα,
σε παρακαλώ να με συγχωρήσεις.
Αν είπα, αν έκλαψα, αν ζήτησα αγάπη,
αν χαϊδεψα των παιδιών μου τα χέρια
σαν κάτι δικό μου,
αν δεν στάθηκα όσο

περήφανος θα 'πρεπε μέσα στη γύμνια μου,
αν είπα στον ήλιο πως τίποτα
δεν του χρωστάω,
σε παρακαλώ να με συγχωρήσεις.

Αν θαρρείς πως δεν τ' άξιζα
ξεχασέ με ως τ' απόβραδο, σαν
τα πουλιά που περνάνε,
σαν τα σύννεφα τ' ουρανού
που δεν τα βρίσκει τ' απόγευμα,
σαν τη χλόη που μαραίνεται
και δεν τη θυμάται
κανείς πια την ίδια.
Σβήσε τα ίχνη μου. Σβήσε τους στίχους μου
που σημαδεύουν το πέρασμά μου. Δεν το 'θελα.
Η ψυχή μου φουρτούνιαζε, και τότες δεν όριζα
το χέρι μου Κύριε! Κι αν
τυχόν και δεν κράτησα
τον πόνο σου όμορφα
πάνω στον ώμο μου,
αν τρέκλισα κάτω απ' το βάρος του,
αν λύγισα
αν έφυγα, γείτονα,
σε παρακαλώ να με συγχωρήσεις.

Νικηφόρος Βρεττάκος